TRYBUNA MOTOKLUBU

UNIA
POZNAŃ

T. S „UNIA"
ZAŁ. W 1915 R.

MOTOKLUB
OD 1924 R.

CZŁONEK POLSKIEGO ZWIAZKU MOTOROWEGO
I ZWIĄZK. FEDERACJI SPORTOWEJ »BUDOWLANI«

ZESZYT 3

BIULETYN INFORMACYJNO - ORGANIZACYJNY
ZARZĄDU MOTOKLUBU »UNIA« POZNAŃ
UL. GROBLA 30 TEL. 30-02

Regulamin Sądu Koleżeńskiego Motoklubu „Unia" - Poznań

Art. 1

Sąd Koleżeński działa na zasadzie § 49 Statutu Motoklubu „Unia" Poznań, który brzmi:

„Sąd Koleżeński składa się z przewodniczącego i czterech członków wybieranych przez Walne Zebranie.
Sąd Koleżeński rozpatruje sprawy powstałe na tle honorowym między członkami Klubu względnie członkami a organami Klubu. Komplet orzekający składa się z trzech członków Sądu Koleżeńskiego oraz po jednym arbitrze wybranym przez strony.

Przewody i orzeczenia Sądu Koleżeńskiego są tajne i tylko tenor orzeczenia, zależnie od uchwały Kompletu Orzekającego może być obwieszczony publicznie. Orzeczenia Sądu Koleżeńskiego są ostateczne.

Sąd Koleżeński kieruje się w swej działalności regulaminem Sądu Koleżeńskiego".

Art. 2

Sąd Koleżeński wybiera ze swego grona przewodniczącego na pierwszym posiedzeniu zwołanym przez Zarząd Klubu.

Na czas niemożności pełnienia funkcji przewodniczący winien mianować swego zastępcę z grona członków Sądu Koleżeńskiego.

Art. 3

Przewodniczący Sądu Koleżeńskiego:

a/ reprezentuje Sąd Koleżeński wobec członków i organów Klubu
b/ kwalifikuje sprawy do rozpatrzenia w terminie nie dłuższym niż 7 dni od daty wpływu
c/ zwołuje posiedzenia Sądu Koleżeńskiego
d/ wyznacza do kompletu orzekającego przewodniczącego i dwóch ławników z grona członków Sądu Koleżeńskiego i określa termin sprawy
e/ czuwa nad całością działalności Sądu Koleżeńskiego
f/ współpracuje z sekretariatem Klubu.

Art. 4

a/ Komplet orzekający składa się z przewodniczącego i dwóch ławników-członków Sądu Koleżeńskiego - oraz po jednym arbitrze wybranym przez strony, to jest łącznie z pięciu osób.
b/ W razie gdy na wyznaczony termin nie stawi się arbiter, przewodniczący kompletu orzekającego wyznacza nowy termin posiedzenia mianując z urzędu arbitra strony.

c/ Przewód sprawy prowadzi przewodniczący Kompletu Orzekającego.
Tok przewodu jest następujący:

1. Odczytanie skargi
2. Zebranie materiału dowodowego metodą przesłuchiwania wzgl. w odpowiedni dla sprawy inny sposób, np. zapoznanie się z pismami i dokumentami wzgl. przedmiotami mającymi związek ze sprawą.
3. Przemówienia /opinie/ arbitrów.
4. Narada Kompletu Orzekającego.
5. Orzeczenie Kompletu Orzekającego.

d/ Przed rozstrzyganiem sporów honorowych pomiędzy członkami Klubu Przewodniczący Kompletu Orzekającego winien wezwać strony do polubownego załatwienia sporu.

Art. 5

Każdy wniosek o rozpatrzenie sporu musi być wniesiony na piśmie. Wnioski ogólnikowe, nie wyczerpujące zagadnienia i nie poparte faktami mogą być przez przewodniczącego Sądu Koleżeńskiego odrzucone.

Art. 6

Komplet orzekający wydaje swe orzeczenia w imieniu Sądu Koleżeńskiego.

Art. 7

Tenor orzeczenia winien zawierać:

a/ wymienić strony /pozwaną i pozywającą/
b/ skład kompletu orzekającego
c/ orzeczenie o winie wzgl. niewinności z wyszczególnieniem czynu
d/ przypisanie kary za czyn wzgl. podanie powodów o zaniechaniu nałożenia kary
e/ klauzulę o ostateczności orzeczenia
f/ podpisy przewodniczącego i dwóch ławników.

Art. 8

Przewiduje się stosowanie następujących kar:

a/ upomnienie
b/ nagana /wytknięcie/
c/ nagana z ostrzeżeniem

d/ zawieszenie w prawach członkowskich na okres od 1 miesiąca do jednego roku
e/ pozbawienie piastowanej funkcji
f/ wykluczenie z szeregów członków Klubu

względnie:
a/ przeproszenie pisemne
b/ " ustne wobec arbitra strony skrzywdzonej
c/ " publiczne

oraz inne kary zależne od uznania kompletu orzekającego.

Art. 9

W przypadku gdy członek na skutek uchwały Zarządu został uprzednio zawieszony w czynnościach wzgl. w prawach członkowskich, Komplet Orzekający winien ustosunkować się do takiej uchwały /przywrócić członkowi prawa członkowskie wzgl. dokładnie ustalić datę ustania zawieszenia w przypadku zastosowania zawieszenia jako kary/.

Art. 10

Organa Klubu mogą kierować sprawy swych członków /członków składu osobowego/ jedynie na podstawie własnej uchwały, po zatwierdzeniu uchwały przez Zarząd Klubu.

Zarząd Klubu może skierować spór wynikły pomiędzy członkiem Zarządu a resztą członków Zarządu na podstawie samouchwały z jednoczesnym powiadomieniem Komisji Rewizyjnej. Natomiast każde pozwanie do Sądu Koleżeńskiego członka Komisji Rewizyjnej wymaga zgody Komisji Rewizyjnej. Pod tę klauzulę podpadają również zastępcy członków Komisji Rewizyjnej. Każde pozwanie do Sądu Koleżeńskiego jednego z członków Sądu Koleżeńskiego wymaga zgody Sądu Koleżeńskiego /pozostałych członków Sądu Koleżeńskiego/.

Art. 11

Niewykonanie postanowień orzeczenia Kompletu Orzekającego upoważnia Sąd Koleżeński do zastosowania dalszych rygorów aż do kary wykluczenia i to bez wznowienia przewodu.

Art. 12

Właściwa interpretacja niniejszego regulaminu należy do Sądu Koleżeńskiego. Działalność Sądu Koleżeńskiego nie może być sprzeczna ze statutem Klubu.

Niniejszy regulamin wchodzi w życie z dniem 30 kwietnia 1958 r. na podstawie uchwały zarządu Klubu i przyjęcia go przez Sąd Koleżeński jako tymczasowy.

Po uwzględnieniu poprawek, wynikających z praktycznego zastosowania go, zostanie on przedstawiony do zatwierdzenia przez Walne Zebranie.

Za Sąd Koleżeński

/L. Kościelski/
Przewodniczący

Za Zarząd:

/W. Piosik/
Sekretarz

/St. Schmidt/
Prezes

Motocross na Woli

urządzony przez nasz Klub w dniu 11 maja jako II eliminacja do Mistrzostw Polski był wyjątkowo udaną imprezą. Wybrana trasa, licząca 1800 m w jednym okrążeniu, spełniła zamierzenia organizatorów. Była szybka a przy tym urozmaicona w ciekawe zjazdy i podjazdy, liczne zakręty i łuki, muldy i wzgórki. Trawiasta nawierzchnia urozmaicona była przejazdami przez lotny piasek oraz odcinki podmokłego terenu, jednakże bez bagien. W poszczególnych biegach startowało:

klasa 350	-	20	zawodników
" 250	-	18	"
" 125	-	20	"
pow. 350	-	11	"
kat. „B" /wózki/	-	11	"

Razem wystartowało: 80 zawodników, przy przeszło 100 uprzednio zgłoszonych. Powyższe zestawienie wskazuje jednocześnie na kolejność odbytych biegów. Szczupłość miejsca nie pozwala na ogłoszenie szczegółowych wyników sportowych, znanych zresztą z prasy i nr 21 Auto-Moto-Sportu. Najlepszym zespołem okazał się Klub Motorowy „Legia"-Warszawa. Impreza podobała się nie tylko zawodnikom i organizatorom, lecz także wielotysięcznym rzeszom publiczności. Sprawna organizacja, trasa widowiskowo b. dobra, wysoki na ogół styl jazdy i dość duże szybkości sprawiły, że impreza była najdoskonalszą reklamą sportu motorowego. Po raz pierwszy w Poznaniu Klub podjął się zrównoważenia poważnych wydatków organizacyjnych wprowadzając płatne programy w cenie 6,- i 3,-zł. Zamierzenie to oczywiście się w zupełności jeszcze nie udało, ale już za następnym razem należy spodziewać się, że taka impreza przestanie straszyć działaczy z góry planowanym deficytem. Pod adresem P.Z.M. - Zarząd Główny kierujemy poważne pretensje z powodu nie nadesłania dotąd /23.6.br./ kwoty na pokrycie deficytu. Nie trzeba dodawać, że w Klubach się nie przelewa i że one właśnie najczynniej żyją zagadnieniami sportu.

już w dniu 6 lipca. Najpotężniejsza nasza impreza zapowiada się imponująco. Międzynarodowy charakter imprezy gwarantuje 12-osobowa delegacja /w tym 8 kierowców/ z NRD. Zapowiedziany jest także udział kierowców szwajcarskich i z NRF. W każdej chwili spodziewane jest zgłoszenie się do wyścigu zawodników czechosłowackich i węgierskich. Organizacja, rozpoczęta w cichości prac Zarządu jeszcze w miesiącach zimowych, dominuje obecnie nad innymi zagadnieniami. W środę 11 bm. ukonstytuował się Komitet Organizacyjno-wykonawczy imprezy:

Kierownictwo ogólne	- Stefan Schmidt Górecki Kazimierz Pietrzyński Leszek
Sekretarz generalny	- Piosik Wiktor
Kierownik wyścigu	- Gabryszak Karol
Z-ca Kier. wyścigu	- Szubczyński Bronisław
Starter	- Fedder Franciszek
Starter - pomocnik	- Kukwisz Henryk
Kierownik chronometrażu	- Ćwiertnia Jan
Sekretarz kom. oblicz."	- Rumin Jan
Kierownik trasy i bezp.	- Rutowski Janusz
Z-ca Kier. trasy i bezp.	- Jaroszyk Stefan
Kier. komisji technicznej	- Hamelka Zygmunt
Kierownik Parku Maszyn	- Bukowski Konrad
Kierownik finansowy	- Balcerkiewicz Teofil
Z-ca Kier. finansowego	- Kościelski Leonard
" " "	- Kosmowski Wacław
Kier. warsztatu	- Hamelka Bernard
Opieka nad zawodnikami	- Paczkowski Adam Trzeciak Zdzisław Malcherek Stefan
Kierownik transportu	- Zimny Karol
Kierownik propagandy	- Grzegorczak Marian
Kronika	- Karłowski Antoni
Kierownik służby zewnętrznej	- Zieliński Józef
Kierownik zakwaterowania	- Grzywacz Franciszek
Spiker	- Hejna Marian
Gospodarz	- Różański Zygmunt
Z-ca gospodarza	- Niemczyk Bronisław

.... oczywiście funkcji do wykonania jest dwieście. Każdy z członków swoją cząstkę pracy wniesie do społecznego dzieła. Dalsze szczegóły organizacyjne omawiane są na odprawach czwartkowych.

Aktualne rekordy

toru na Woli przedstawiają się następująco:

klasa	125	- czas:	15:52,0 - Mankiewicz R.		- Motoklub „Unia"
"	250	- "	14:24,8 - Fleming A.		- N.R.D.
"	350	- "	13:12,2 - Zierk H.		- N.R.D.
"	500	- "	12:25,8 - Mieloch Jerzy		- Motoklub „Unia"

Na ubiegłorocznym XV „Złotym Kasku" rekordu nie zanotowano.

Zadania roku jubileuszowego

Każdy zeszyt „Trybuny" donosił czytelnikom o bieżących pracach i o zamierzeniach Klubu w roku jubileuszowym 35-lecia. Zgodnie z historią inauguracja odbędzie się jesienią bieżącego roku na zakończenie sezonu letniego, gdyż dnia 10 września 1924 r. został powołany przy Unii autonomiczny Oddział Motocyklowy, który przekształcił się następnie w Motoklub „Unia". Oczywiście, że tradycje nasze i nazwa sięgają o wiele dalej w przeszłość. Historyczną datą jest tutaj dzień 8 maja 1915 roku, dzień powstania Towarzystwa Sportowego „Unia".

Zadania roku jubileuszowego określić można pokrótce:

1. Wzmożenie działalności propagandowej
2. Urządzenie wystawy dotychczasowych osiągnięć
3. Zebranie i uporządkowanie cennych dla nas a rozproszonych w tej chwili materiałów historycznych i pamiątek. Przewiduje się wykonanie wielkiego albumu historycznego.
4. Literackie opracowanie przeglądu historycznego „Unii" od założenia
5. Zorganizowanie uroczystego spotkania wszystkich członków
6. Przygotowanie odznaczeń klubowych i państwowych.

Sekretarz zebrał celem oprawienia w jednym tomie wydawane po wojnie komunikaty. Brakują jednakże następujące: Nr 1,2,5,9,10,11 i 12 z roku 1946, Nr 5 z roku 1949 oraz wydane na powielaczu na przełomie roku 1949/50. Kto pomoże w skompletowaniu tych druków?

Listę opieszałych

oczywiście w płaceniu składek członkowskich ogłaszamy dzisiaj zamiast zapowiedzianego wykazu członków. Listę członków ogłosimy jednak nieodwołalnie już w następnym zeszycie. Chcemy jednakże następującym Kolegom umożliwić jeszcze uregulowanie zaległych składek. Za rok 1957 zalegają jeszcze tytułem składek członkowskich /w nawiasie ilość zaległych miesięcy/:
Adamski Czesław /12/, Bazarnik Józef /3/, Czerniak Ildefons /12/, Dziekański Kazimierz /12/, Grządzielewski Henryk /5/, Grolewski Kaz. /7/, Hamelka Stefan /12/, Hamelka Bernard /12/, Henicz Jan /12/, Jędrzejczak Tadeusz /12/, Jędrzejczak Edward /6/, Jankowiak Feliks /10/, Konieczny Stanisław /4/, Kujawa Stefan /12/, Kuster Czesław /12/, Liersch Wład. /2/, usprawiedliwiony-chory, Milewski Wacław /1/, Piłat Stefan /2/,Popiałkiewicz Irena /2/, Przybylski Henryk /7/, Plater Cezary /5/, Rybowiak Tadeusz /12/, Szubczyński Bronisław /5/, Sniegocki Kazimierz /9/, Szymkowiak Jerzy /10/, Stefański Ignacy /3/, Wojnowski Antoni /4/, Ziemniak Franc /6/, Klatkiewicz Zdzisław /3/, Matyja Alfred /11/, Matyja Zdzisław /6/, Rybczyński Wojciech /12/, Loga Bron. /7/, Młyńczak Tadeusz /9/; Kozirowski Władysław /12/, Liersch Ireneusz /12/, Żymalski Stanisław /6/, Jeżyk Andrzej /9/, Strugarek Romuald /6/, Musielak Janusz /8/, Waraczewski Jerzy /5/, Kłyszewski Henryk /7/, Szymkowiak Aleksander /7/, Sobociak Czesław /10/, Stachowiak Stanisław /5/, Drygas Jerzy /6/, Toporski Eugeniusz /6/, Bankiewicz Wiktor /5/, Jachymski Waldemar /6/, Nowicki Kazimierz /6/, Balcer Jerzy /2/, Strykowski Jerzy /4/, Poniecki Bolesław /4/, Wizor Władysław /2/, Hędzelek Jerzy /3/, Szambelan Marian /3/, Kulisiewicz Izabela /3/, Tyklewicz Aleksander /2/, Dubasiewicz Janusz /3/, Skrzypczak Antoni/3/.

Powyższe podano wg stanu na dzień 15.6.br.

Wiktor Piosik
Sekretarz Klubu

Problem pierwszy - MASZYNY!

Każdy dobry klub sportowy powinien posiadać dobre kierownictwo, liczne kadry zawodników i odpowiedni sprzęt. Sporty techniczne, a do takich zalicza się uprawiany przez nas sport motorowy, wymagają długotrwałego szkolenia zawodników w obranej dziedzinie techniki, w sprawności i wytrzymałości fizycznej oraz wyrabiania bystrości umysłu tak potrzebnej do doskonałego

podporządkowania sobie maszyny czy innego technicznego sprzętu. Szczególnie ważny jest więc również i w motocyklizmie obok człowieka-zawodnika problem sprzętu. Miecz to oczywiście obosieczny; zagadnienie kadr nie może przesłonić sprawy sprzętu i na odwrót, cóż warci są zawodnicy, którzy nie mają na czym trenować, by podnosić swe kwalifikacje sportowe i techniczne! W tym roku zwróciliśmy szczególną uwagę na przysposobienie nowych, młodych kadr zawodniczych. Urządziliśmy kurs dla zaawansowanych już kierowców, tzw. kurs zawodniczy, oraz kurs dla początkujących przygotowujący do egzaminu na tzw. „prawo jazdy". Nie jest to oczywiście wszystko, co trzeba jeszcze w tym kierunku zdziałać, lecz początek wielkiego odrodzenia. Mamy już licznych adeptów sportu motocyklowego, mamy nowych zawodników z licencją juniora. Szkolenie oczywiście trwa nadal w ramach regularnych treningów. Sprzęt sportowy możemy podzielić na treningowy i wyczynowy. Sprzęt treningowy może stanowić każdy motocykl użytkowany przez zawodnika. Cóż, kiedy taki wielki brak ich odczuwamy. Nie myślimy w tej chwili o Jappach, Nortonach itd., lecz o rodzimych 125 - o WFM-kach. Naszym juniorom brak wprawy, brak dostatecznego treningu. Po prostu nie mamy na czym jeździć. Nieliczny nasz sprzęt klubowy eksploatowany jest nadmiernie dla szkolenia i na wyczyn. Jest to oczywiście łatanie dla samego łatania. Masowych wyników sportowych w tym stanie rzeczy spodziewać się nie należy.

Członkowie posiadają, na okrągłą liczbę 300, wszystkiego „aż" 80 motocykli i 13 samochodów, przy czym połowa tego sprzętu-to przestarzałe typy NSU, Zundapp itp., do których nie ma części zapasowych. 70 % członków Klubu nie ma faktycznie żadnej możliwości uprawiania czynnego sportu motorowego, nawet turystyki motorowej. Cyfry te potwierdzają nasze rozeznanie, że skład socjalny członków tworzy klasa robotnicza - świat pracy i młodzieży. Motocykl WFM nie jest taki drogi. Zawodnicy składają co miesiąc pieniądze na kupno własnej maszyny, lecz jakoś przyrzeczone przez PZM na początku roku motocykle nie docierają do ich rąk. Powyższe kierujemy pod adresem Zarządu Głównego PZM w Warszawie.

Z obserwacji wynika, że podobna na ogół sytuacja sprzętowa ma miejsce we wszystkich klubach i sekcjach motorowych pionu związkowego. Inne piony, bardziej finansowo mocne, posiadające dodatkowe źródła zdobywania sprzętu, tak bardzo nie odczuwają jego brak, gdyż ich park maszyn społecznych jest tu poważnie większy, czym wyrównują z korzyścią dla sportu obecny deficyt motocykli w rękach prywatnych czynnych sportowców. Trzeba sobie również zdać sprawę z tego, że tysiące motocykli importowanych i kursujących po naszych drogach i ulicach nie jest wykorzystanych w zorganizowanym sporcie. Ich posiadacze, to w większości nie -

członkowie klubów motorowych. Przyczyna leży w obecnej cenie np. importowanych motocykli Jawa. Związkowcy i drobni rzemieślnicy przez wzgląd na cenę nie byli w stanie je nabyć. Dostały się one, skutkiem słusznej skądinąd polityce cen w inne ręce. Na razie dla zorganizowanego sportu są one stracone, po prostu za drogie, aby uczestniczyć na nich np. w raidzie. Powróćmy jednak do rodzimej produkcji, do najpopularniejszych dla nas 125-ek. W przyszłym roku sytuacja powinna się już o wiele korzystniej kształtować. Trzy fabryki powinny w każdym razie zaspokoić potrzeby sportu motorowego. Młodzież nasza przestanie więc tylko wzdychać, lecz zacznie naprawdę jeździć. Dopilnowanie tej sprawy, to naczelne zadanie PZM.

Jakie zadania stoją wobec tego w tym roku przed naszą młodzieżą? Uczyć się, podpatrywać, dokształcać się, przybliżać się do sportowców-szczęśliwców, którzy już jeżdżą. Pomoże w tym dobre stanowisko i funkcja społeczna na zawodach, np. w parkingu, w odpowiednim miejscu obserwacyjnym na trasie wyścigu, pomoc przy odbiorze maszyn. Do tego teoria, oczytanie się w literaturze technicznej, sprawozdaniach z imprez, na schadzkach czwartkowych. Jest bowiem prawie pewne, że nie wszyscy w tym roku będą mogli wystartować na prawdziwej imprezie motorowej. Trzeba czekać, lecz gruszek w popiele nie zasypiać.

W poznanym układzie warunków jakże słuszne są założenia kierunku, nakreślone przez Zarząd Klubu na początku roku. Streścić to można w jednym zdaniu: uprawiać wyczyn w miarę możliwości i rozwinąć szeroko turystykę motorową, nie zapominając o masowych środkach lokomocji, np. o ciężarówce czy autobusie dla wszystkich tych, którzy nie posiadają jeszcze motocykla. Miejsca docelowe - to ciekawe imprezy motorowe, gdyż nie tylko na naszych własnych można się uczyć. Ożywienie życia świetlicowego dla podtrzymania ducha motorowego wydaje się być również sprawą pilną.

Przyznanie Odznak Honorowych PZM

Polski Związek Motorowy Zarząd Główny odznaczył niżej podanych członków naszego Klubu Odznaką Honorową PZM za osiągnięcia w pracy społecznej. Jednocześnie, jak się dowiadujemy, założona została w PZM centralna ewidencja odznaczeń, co raz na zawsze uporządkuje dotychczasowy chaos np. w wielokrotnym nadawaniu jednej i tej samej osobie odznaczeń tego samego stopnia. Pomimo że wielu z naszych członków zasługuje na wyższe wyróżnienie, niektórzy znów zostali pominięci, poszczycić się możemy liczną kadrą zasłużonych i odznaczonych działaczy. Zapoczątkowana akcja oczywiście nie została zakończona i już z okazji 35-lecia Klubu wystąpimy do władz o przyznanie nowych wzgl. wyższych odznaczeń.

Odznaka Złota:

Na 17 odznaczonych działaczy i zawodników naszego okręgu PZM otrzymało ją 9 naszych członków:

Świertnia Jan
Górecki Kazimierz
Kosmowski Wacław
Kościelski Leonard
Malcherek Stefan
Nagengast Michał
Paczkowski Adam
Pietruszko Stanisław
Schmidt Stefan

Odznaka Srebrna:

Na 16 odznak przyznanych działaczom i zawodnikom z naszego Okręgu notujemy naszych członków:

Bukowski Konrad
Grzegorczak Marian
Pietrzyński Leszek
Piosik Wiktor
Stefański Ignacy

Odznaka Brązowa:

Na 29 w naszym Okręgu PZM otrzymują nasi Koledzy:

Adamski Bolesław
Balcerkiewicz Teofil
Fedder Franciszek
Harciczka Rajmund
Hamelka Zygmunt
Jankowiak Feliks
Jaroszyk Stefan
Kukwisz Henryk
Liersch Władysław
Mankiewicz Ryszard
Piłat Stefan
Popiałkiewicz Irena
Przybylski Henryk
Rutowski Janusz
Szubczyński Bronisław
Wilczak Eugeniusz
Wilczyński Edmund
Zieliński Józef
Ziemniak Franciszek

O sposobie wręczenia odznak zostaną Koledzy osobno powiadomieni.

Komunikaty

1. Wszystkie motocykle klubowe zostaną widocznie oznakowane. Pozwoli to m.in. na skuteczniejszą kontrolę ich użytkowania.
2. Remont świetlicy przewidziany jest na lipiec, po XVI „Złotym Kasku".
3. Sekretariat przyjmuje wnioski członków, na podstawie których wpisane zostaną do legitymacji dotychczas pełnione funkcje i odznaczenia oraz ważniejsze daty ważne z działalności członków.
4. Za osobistym staraniem prezesa kol. Schmidta i członka hon. kol. Góreckiego przy wybitnej współpracy Dyr. PZG-Stomil urządzona została w dniu 22.6.br. wycieczka do Leszna na zawody Polska-Szwecja.
5. Zgodnie z zarządzeniem Zarządu w przyszłości „Trybuna" nie będzie wysyłana przez pocztę. Członkowie winni odbierać ją w sekretariacie Klubu, co niechybnie stanie się nowym przyczynkiem do zacieśnienia więzi z władzami klubu. Niniejsze nie dotyczy członków zamiejscowych.

Poznań, dnia 24 czerwca 1958 r.

ZPS.Pol.Pozn.434/58-R-5-400